

- 1) подлѣжи ли дѣлото подъ вѣдомството на прокурорската властъ;
- 2) слѣдствието направено ли е съ надлѣжната пълнота;
- 3) трѣбва ли да се прѣдаде обвиняемийтъ подъ сѫдъ, или неговото дѣло да се прѣкрати, или да се спрѣ.

Чл. 283. Дѣлото, което е възникнало по редътъ на частно обвинение, не се исключава отъ вѣдомството на прокурора, ако отъ слѣдствието се е открило такова прѣстъжно дѣяние, което подлѣжи на прѣслѣдване отъ прокурорството. Но ако прѣдмѣта на слѣдствието е прѣстъжно дѣяние, подлѣжащо на прѣслѣдване по частенъ редъ, то обязанността на прокурора се ограничава само въ прѣпращане на дѣлото въ надлѣжния сѫдъ.

Чл. 284. Когато е очевидно, че слѣдствието е направено съвършенно непълно, вслѣдствие на което не може да се състави правилно заключение за сѫщността на дѣлото, въ такъвъ случай прокурорътъ има право или да поиска допълнителни свѣдѣния, или да повърне дѣлото за изслѣдване.

Чл. 285. Открититѣ при изслѣдването на нѣкое прѣстъжиление прѣстъжни дѣяния на лица, които не сѫ участвували въ това прѣстъжиление, не могатъ да бѫдятъ поводъ да се повърне дѣлото за допълнение, но трѣбва да станатъ прѣдмѣтъ на особено слѣдствие.

Чл. 286. На прокурора се забранява, подъ страхъ на законна отговорностъ, да спира вървежатъ на дѣлото за допълнение на слѣдствието съ несѫщественни свѣдѣния.

Чл. 287. Ако при съвокупността на прѣстъжленията на обвиняемий, най-важното отъ тѣхъ е напълно изслѣдано, а за откриване на обстоятелствата на по-мало-